

Giuseppe Masavo

UȘOR L'ORÉAL

LIMES
2020

- CUPRINS**
1. * m-am născut la oraș și-arareori / 5
 - * într-o zi a fost văzută o frunză plutind, în cădere spre pământ / 6
 2. * astăzi îmi trebuie un *șvung*, cum se zice / 7
 - * cum obișnuit sînt cu negrul / 8
 3. fără ieșire la mare / 9
 4. Acest serviciu ispititor: apeși zilnic butonul / 10
 5. Trupul mumificat în înveliș de hîrtie / 12
 6. par surprins de forma unui nor, seamănă cu mine / 14
 7. ființa acvatică, încărcată cu mistere, adâncuri / 16
 8. Am crezut că nu am unde mă duce.
 - Atunci a apărut geana care s-a zbătut / 18
 9. * curînd se va fi stins focul care nu arde ci / 19
 - * O, cîte vise speranțe ambiție / 20
 10. ieșit pe poarta biseriței mă izbește în față secolul 21 / 22
 11. groapa striga neînchipuit de tare mă doare mă doare / 23
 12. ah, durerea din coapsă / 25
 13. pînă la fîntîna zilei e cale aridă / 26
 14. * Moartea-i frumoasă cînd se topește / 28
 - * Preumblîndu-mă, pe străzi / 29
 15. cînd urc în pod mă orbește praful / 30
 16. dar gata, nu vreau să vorbesc despre instinctele / 31
 17. nu pot să-mi bat joc de gînd și să las / 33
 18. Bucătăria e bine echipată: cratițe, farfurii, tacîmuri / 34
 19. în grădina de bronz am săpat pînă / 36

20. am ieșit cu pianul la plimbare / 37
21. * căldura arde dar mai presus de căldură / 40
* s-a topit pixul de-atîta folosință, de-atîta frămîntat între degete / 41
22. * În curînd vor zbura cocorii din poezia mea semn / 43
* eu pot fi exemplul al schimbării / 44
23. lucid: burți dezgolate, asezonate / 45
24. strada nu are nume pentru că / 47
25. pe stradă patrulează frica, frica unei femei / 49
26. n-am scris (n-am scris nimic, azi...) / 51
27. * ... liliacul aplecat peste capacul pivniței / 53
* la radiografie mi s-a descoperit în inimă o mare dragoste / 54
28. *măi omule* am spus după ce-am cetit / 55
29. există o undă de curcubeu / 57
30. * poezia mea rănește, uite, acum / 59
* de-ați vedea în mine semnele sfîrșitului acelea sînt închipuirile / 61
31. Ceață pe inimă / 62
32. * lovesc, fulgerul cade alături / 64
* pantoful meu stîng are condiția de cărăuș / 65
33. Acum, cu trenul, să schimb percepția asupra vieții / 67
34. * pe terasa casei încap suficiente scaune dar / 69
* portolacul e una dintre florile care mă așteaptă
cu corola deschisă / 70
35. eu și sticla avem în comun faptul, de-acum cunoscut / 72
36. nu am ce întîmplări a povesti, fără / 74
37. noaptea a preluat străzile mele confuze / 76
38. doamna petcu era grav bolnavă / 78

39. * cînd am pornit am pornit greu / 80
* se face ora cinci și n-am gîndit nimic / 80
40. ce ți-e și cu femeile astea! am grijă să-mi ascund / 83
41. baltă mare lîngă bordură, pe stradă / 85
42. praful are un umăr ușor căzut, ușor căzut pe masa de sticlă / 87
43. întreaga zi a ferestrei intră în mine / 89
44. tomografia casei îmi arată falseturile și alte / 91
45. zîmbet nu prea larg / 93
46. n-am să deschid cutia pandorei / 95
47. se joacă zaruri, a venit impiegatul de mișcare / 97
48. * john lennon cîntă la radio / 99
* *cum adică* / 105
49. * pisica mea e uriașă energie acumulată de la mustăți la coadă / 107
* nicio scrisoare (să fi găsit, totuși, două rînduri...) / 108
50. au căzut stelele în trupul meu! / 110

1.

m-am născut la oraș și-arareori
mergeam la țară.
păstrez amintiri bucolice cu veri, mătuși,
unchi, păduri.

sentimental poate. sau mai precis, nostalgic.

nu ăsta-i cuvântul când sap acum
lângă gard, în acord cu vecinul, să plantez un măr.

în capul meu sînt de toate, iraționale lucruri,
lângă altele carteziene.

ar trebui să le scot.

sau poate să le îngrop aici, în groapa pe care o sap;
ca din ele să lăstărească un păr –

Respect pentru
dacă tot îmi aduc aminte de epoca de aur,
cînd mărul făcea pere.

*

Într-o zi a fost văzută o frunză plutind, în cădere spre pămînt,
așa a luat ființă viața mea.

Înainte de-a flutura și-a pus o dorință.

așa că n-am ajuns să fiu copac.

și-mi pare bine. nu pentru că fac parte
dintr-un regn superior.

ci pentru că sufletul pădurii,
ucis copac cu copac,
încă mă rabdă.

2.

astăzi îmi trebuie un *șvung*, cum se zice,
ca să găsesc cărare, între toate câte
există în capul meu.
dar mai ales, ocolind reproșul că sînt circumstanțial.
că las liberul arbitru să-și facă de cap.

mendrele.
fițele de condei.
punctele puncte.

în primul rînd, am scris cu stiloul
cărui i-am lăbărțat penița ca să scriu gros (nu grav),
apoi cu creionul,
și-acum cu pixul.

cum e să privești un pix după toate trădările
din urmă?

însă toate semnăturile, când încheiam ce-am avut de spus,
le-am înclinat spre stînga,
ca să-mi exprim apartenența lirică.

*

cum obișnuit sînt cu negrul
celelalte culori, revoltate, au părăsit,
—zic, mai degrabă, au fugit—
au părăsit ziua
sub norul de smoală.

mirosul de ploaie umple streășina
din timp, un fel de repetiție
pentru fuga ulucelor și burlanelor.

altă descriere a stării mele sufletești
nu cred c-ar fi mai exactă.
chiar și cuvîntul urzică cînd pun mîna pe el.

și nu trece ușor,
stau cocoțat pe fereastra zilei gata să mă arunc.

3.

fără ieșire la mare,

țări cu brațe de flori, țări cu brațe de foc – când unele, când altele,
lipite cu gumarabic al copilăriei de pereții casei cu fluturi!

singura apă:

un pîrîu izvodit din ochi,
pe malul căruia simt cum se stinge un om,
încet, într-un borcan cu capac –

privindu-i răsufierea lipită de sticlă.

mai văd

urmele unui pui de dinozaur, lîngă ale mamei sale,
venind de la bîlciul din Duminica Mare,
cu cerbul din ipsos, vopsit în bronz auriu, imens,
cîștigat la tir...

4.

Acest serviciu ispititor: apeși zilnic butonul
care face să pornească caruselul poeziei
Fără week enduri, vacanțe, concediu, zile libere –
nici când te îmbolnăvești
Să mori fericit, cu idealul nobil
că aprinzi luminile orașului

Prostie imensă icoană
în colțul camerei, de răsărit
care strălucește
și totuși, care face minuni

În palmă, pe lângă o linie,
viață gândită cu inimă de fluture
zborul către
lumină mai mare
mai puternică mai orbitoare – care nu arde

Ca după ploaie: ies ciupercile și tinerii la terase
de sub cuvinte apusul în care strălucește diamant
căutarea

Puțin jilav, ca după ploaie – imagine în sepia:
strîng
haina pe mine,
răcoarea vine dinspre apus, chiar sperie,
micule arici de la piept